

ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಿನಿ. **Femina, Women's Era, News Weekly**ಗೆಲ್ಲ ಒಹಳ ಬರೀತಿದ್ದೆ. ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದೆ, ಕರೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಮುಂಬೈ ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕತೆ, ಕವನಗಳನ್ನು ಓದುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಸಿಕ್ಕುವು.

ಸುಮಾರು 1970ರ ಕೊನೆಯಿಂದ ಎಂಬತ್ತರ ಶುರುವಿನವರೆಗೂ ಮುಂಬೈನ ವ್ಯಾತ ಸೋಫಿಯಾ ಕಾಲೇಜು 'ಸೋಫಿಯ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಕ್ಷೇತ್ರ' ರಂಗು ಎನ್ನುವ ಕಮ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದರೆ ಹಲವು ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಕಮ್ಟಿಗಳು ನಡಿತಿದ್ದವು. ಸುಮಾರು 14 ಕಮ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದೆ. ಇದು ವಿಶ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿತು. ಆಧುನಿಕ ಬರಹಗಾರರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಮುಂಬೈನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ನೇಹವಲಯದಲ್ಲಿ ಯಶವಂತ ಜಿತ್ತಾಲರು, ಜಯಂತ ಕಾಯ್ದಣಿ, ಮುಕುಂದ ಜೋತಿ, ಮಿತ್ರಾ ವೆಂಕಟರಾಜ್, ತುಳಸಿ ವೇಣುಗೌಪ್ಯಾಲ್, ಕನಕ ಮೊದಲಾದವರು ಇದ್ದವು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಪರಸ್ಪರ ಬರೆದದ್ದನ್ನು ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡಿದ್ದವು. ಮಲಯಾಳಂ ಲೇಖಿಕೆ ಮಾನಸಿ, ಮರಾಠಿ ಲೇಖಿಕೆ ಲೇತಾ. ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯ ಬರಹಗಾರರ ಪರಿಕಲ್ಪಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಕೆಲಸ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂತ ಓಡಾಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಬಸ್ಸು, ತ್ಯಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ಸಿಕ್ಕ ಅನುಭವಗಳು ಅದ್ದು ತವಾಗಿದ್ದವು. ನಿವು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಇಂತಹ ಅನುಭವಗಳು ನಿಮ್ಮದಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಮುಂಬೈ ನನ್ನೊಳಗೆ ಇಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ನಾನು ಬೇಳೆಬುದಿದ್ದ ಜಗತ್ತು ಒಹಳ innocent ಆಗಿ simple ಆಗಿತ್ತು. ಮುಂಬೈ ಜಗತ್ತು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೋಸ ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿ, ಕ್ರಿಯೇಟಿವಿಟಿಯನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮುವಂತೆ ಮಾಡೋದು. ಮುಂಬೈ ಅದೊಂದು ತರಹ very liberating ಜಾಗ. ಅಲ್ಲಿ ನಿವು gender conscious ಆಗಿರಲ್ಲ. ನಿವು ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗ ನಿವು ಹೆಣ್ಣು ಅನ್ನೊಂದು ಪ್ರಭಿಡ್ಷೆ ಸದಾ ಜಾಗೃತವಾಗಿರಲ್ಲ. ಬಿಂದಿನಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಟ್ರೈನಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಎಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅದು ಕಾಡಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ರೂ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಬೊಂದು ಹೋಗ್ನಿರ್ತಾರೆ. 'ನಿವು ಹಂಗಡು' ಅನ್ನೊಂದು awareness ಇರುತ್ತಲ್ಲ. ಅದು ಅಲ್ಲಿರಲ್ಲ. ಹಂಗಡರ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿದವೇ ಪ್ರೀಯಾಗಿ ಗಂಡಸರ ಜೊತೆನೂ ಮಾತಾಡ್ದಿರಿ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನಾನು ಹೋದಲಿಂದ ಹಾಗೆ ಇರುದ್ದು. ಅಲ್ಲೂ ಅಂತಹದ್ದೇ ವಾತಾವರಣ ಇತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ, ಅದು ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಾ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಕರೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಣುತ್ತೇ. ಪಾತ್ರಗಳು ಕೂಡ ಈ ಅನುಭವದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಗೊಂಡಿವೆ.

ಜಾಹೀರಾತು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಮುಂಬೈ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಜಗತ್ತಿನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಹಣ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿಯೇ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಮುಂಬೈಗೆ ಬಂತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳು ಬರವಣಿಗೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿವೆ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಕರೆಗಳ ಕತೆ...

ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಚಿತ್ರಗಳು, ಎಂದೋ ನಡೆದ ಫೋನ್, ಮಿಂಚಿ ಮರೆಯಾದ ಯಾವುದೋ ಕ್ಷಣಿ, ಯಾವುದೋ ಕನಸು, ಕಾಡಿದ ಭಾವ - ಹೀಗೆ ನಾರಾಯ ವಿಷಯಗಳು ಬದುಕಿನ್ನದ್ದ ಕ್ಷಣಿ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮನಸಿನ ಯಾವುದೋ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಪ್ರತಿಮೆಗಳಾಗಿ ಬೇಳೆಯತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಕರೆಯಾಗಿ ಹೋರಬರುವ ಕ್ಷಣಿಕಾಳಿ ಕಾದು ಕೂತಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕ್ಷಣಿ